

عنوان مقاله:

مطالعه ارتباط نظریه ذهن با ناگویی هیجانی در یک گروه غیربالینی

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت اجتماعی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

غلامحسین جوانمرد - استادیار علوم اعصاب شناختی، گروه روانشناسی دانشگاه پیام نور

رقیه محمدی قره قوزلو - دانشجوی دکتری رشته روانشناسی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

مقدمه: نظریه ذهن به عنوان یک توانایی شناخت اجتماعی و ناگویی هیجانی به عنوان یک ناتوانایی در شناسایی هیجانها در خود و دیگران، از مولفه های مهم شناخت اجتماعی هستند که به نظر می رسد به جهت هم پوشی ساختاری در مکان های مغزی و هم پوشی کارکردی می توانند در ارتباط با هم مورد توجه قرار گیرند. هدف: مطالعه حاضر، یک پژوهش توصیفی همبستگی است که باهدف بررسی ارتباط نظریه ذهن و ناگویی هیجانی در یک گروه غیر بالینی انجام یافت. نمونه پژوهش، شامل ۲۳۳ دانشجو بودند که به روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای از دانشگاه های شهرستان بناب انتخاب شدند و آزمون ذهن خوانی از طریق تصویر چشم (RMET) و پرسشنامه ناگویی هیجانی TAS-۲۰ را پاسخ دادند. یافته ها: داده ها با آزمون همبستگی پیرسون، تحلیل رگرسیون خطی و تحلیل رگرسیون چندگانه به روش همزمان تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها نقش پیش بینی کنندگی ناگویی هیجانی را در ارتباط با توانایی نظریه ذهن تایید کردند. از میان زیر مولفه های ناگویی هیجانی، تفکر عینی سهم توانمندی در پیش بینی توانایی نظریه ذهن داشت (P ۰۰۱/۰)

کلمات کلیدی:

نظریه ذهن، ناگویی هیجانی، شناخت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1571963>

